

männa principer, som fått uttryck i här förut omnämnda Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 11 oktober 1889 — och tillåter jag mig alltså härmed föreslå,

att Riksdagen må besluta i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla om utfärdande af nådig förordning, hvori de bestämmelser, som meddelats till förebyggande af margarins missbruk vid beredning af och handel med smör, i tillämpliga delar utsträckas att jemväl gälla vid beredning af och handel med ost, hvori ingår annat än af mjölk framställt fettämne.

Om hänvisning till vederbörligt utskott hemställes.

Stockholm i januari 1892.

Nils Persson.

N:o 126.

Af herr **N. Persson** i Vadensjö, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande af förslag till ändring i gällande grunder för bevillnings utgörande.*

Målet för en rättvis skattefördelning är att ordna så, att en hvars skattebörd står i ett proportionerligt förhållande till hans förmåga att bära och utgöra densamma. Denna bärkraft beror ej uteslutande på den beskattades inkomst, utan i nästan lika hög grad af hans *nödiga* utgifter. Ju större *nödiga* utgifter eller lefnadskostnader, dess mindre förmåga att utgöra skatt af ett visst lika högt eller lågt inkomstbelopp. Den *nödiga* lefnads-

kostnaden beror åter, i sin största allmänhet sedt, på antalet af de individer eller personer, en skattskyldig har att underhålla. Af två personer med lika årsinkomst, af hvilka den ena har att underhålla familj, men den andre endast sig sjelf, har uppenbarligen den senare vida större skatteförmåga, och kan det således ej vara billigt, att båda lika beskattas. För att råda bot härutinnan, har man i skilda länder och tider anlitat och försökt skilda medel och utvägar, såsom understöd (premier) till familjefäder med talrika barn, eller minskning af deras skatteutskylder, eller, såsom för närvarande i Frankrike, en särskild beskattning å ogifta män af en viss ålder.

I vårt land utgöres för närvarande ingen annan allmän direkt personlig skatt än de så kallade mantalspenningarne, hvilka utgå med ett lika belopp, oafsedt vare sig inkomstens eller den nödiga lefnadskostnadens storlek. Att denna skattetitel ej öfverensstämmer med här förut framhållna allmänna grund för en billig skattefördelning, är klart för en hvar. För min del har jag tänkt mig, att mantalspenningarne borde bestämmas till olika belopp till en början för gifta och ogifta män, lägre för de förra än för de senare. De närmare bristämmlerna torde emellertid endast af regeringen kunna afvägas och nppgöras, och inskränker jag mig alltså till att föreslå,

att Riksdagen beslutar ingå till Kongl. Maj:t med underdånig skrifvelse, hvari anhålles, att Kongl. Maj:t tacktes låta utarbета och förelägga en kommande Riksdag förslag till *bevillning*, utgående med lägre belopp af gifta män än af män, som ej äro eller varit gifta och uppnått en ålder af minst 25 år.

Om hänvisning till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 30 januari 1892.

Nils Persson.
